

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1204/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204336
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614204336.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov: 1/ Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Y. XXX/XX, XXX XX W., 2/ P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Y. XXX/XX, XXX XX W., 3/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Y. XXX/XX, XXX XX W. proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, o návrhu navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. júla 2014 č.k. 5C/149/2014-70, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd vydal predbežné opatrenie, ktorým nariadil odporcovi zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti v katastrálnom území W.: byt. č. XX, vchod XX, na X. poschodí, nachádzajúci sa v bytovom dome súp. č. XXX na Ul. V. Y., postavenom na parcele č. XXXX a podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu XXXX/XXXXXX zapísané na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbore katastrálnom v Partizánskom pod V1771/08 až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod č. k. 5C/149/2014. Navrhovateľom náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovatelia sa domáhali nariadenia predbežného opatrenia z dôvodu, že odporca vzhľadom na omeškanie so splácaním úveru odporcom 3/, na zabezpečenie ktorého bola dňa 26.09.2008 uzavretá medzi navrhovateľmi 1/ a 2/ a odporcom zmluva o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru a listom zo dňa 05.06.2014 oznámil začatie výkonu záložného práva s tým, že toto bude realizované formou dobrovoľnej dražby a zaslal im dňa 03.07.2014 výzvu na umožnenie vykonania ohliadky a ohodnotenia nehnuteľnosti. Nariadenia predbežného opatrenia sa domáhali z dôvodu, že toto obydlie je jedinou ich istotou, pričom v byte, ktorý má byť predaný na dobrovoľnej dražbe, bývajú, sú starobní dôchodcovia a vonkoncom si nevedia predstaviť, že by mali prísť o svoj byt na dobrovoľnej dražbe. Sú znepokojení tým, že výkon záložného práva sa má vykonať bez sudcu na pohľadávku, ktorej časť predstavuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné a plnenie je v časti v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Taktiež nie je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, aby záložca bol zbavený svojho majetku, ktorý je preňho dôležitý (Stanková proti Slovenskej republike), keď existuje vhodnejšie riešenie, ktoré je súladné s princípom proporcionality a uspokojený by bol aj veriteľ. Reálne hrozí, že sa vykoná záložné právo v rozpore s pravidlami verejného poriadku, keď o výške pohľadávky nerozhodne súd, ale podnikateľ (banka) a nútené postihnutie majetku vykoná nie súdny exekútor ale podnikateľ, pričom veriteľ sa snaží postihnúť majetok nad rámec skutočnej výšky dlhu, ktorá predstavuje cca 16.000 Eur a hodnota založených nehnuteľností cca 30.000 Eur. Poukázali pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo 258/2009 zo dňa 19.04.2010, kde súd konštatoval „neprimeranosť zabezpečenej pohľadávky k hodnote predmetu zabezpečenia, ktorá presahuje tzv. maximálne dovolenú hranicu krytia (140 % zabezpečenej pohľadávky)“. Poukázali

ďalej na to, že slovenský právny poriadok dovoľuje vykonať záložné právo bez schválenia súdov, pričom táto právna úprava odporuje princípom práva Európskej únie, kde v Rakúskom a Nemeckom právnom poriadku sa na takéto zásah vyžaduje súhlas sudcu a v Českej republike sudca odobruje výkon záložného práva tzv. "zástavní žalobou". Na Slovensku dlhodobo rezonujú až neľudské spôsoby výkonu záložného práva a najextrémnejšie situácie vznikajú "dobrovoľnými dražbami", v ktorých ide od navrhovateľa cez dražobníka a notára všetkým o zisk, ale len na nich zostáva posúdenie primeranosti výkonu záložného práva. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa článku 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 Ústavy, a to bez akejkoľvek ingerencie súdnej moci. Poukázali ďalej aj na nález Ústavného súdu ČR z 08.03.2005 sp. zn. Pl. ÚS 47/04, ktorým Ústavný súd zrušil ustanovenie § 36 ods. 2 zákona o verejných dražbách z dôvodu, že umožňovalo nútenú dražbu majetku bez toho, aby pohľadávka bola priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím alebo iným kvalifikovaným aktom poskytujúcim záruku vierohodnosti a kontrolovateľnosti. Súd prvého stupňa po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že navrhovatelia preukázali dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia s poukazom na právnu úpravu ochrany spotrebiteľa a noriem Európskeho spoločenstva na ochranu spotrebiteľa českého zákona o verejných dražbách, pričom konštatoval, že navrhovatelia v danej veci osvedčili zákonné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, preto súd ich návrhu vyhovel. Stotožnil sa so skutkovými aj právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom uviedol, že ak by súd predbežnému opatreniu nevyhovel, mohol by vzniknúť stav, ktorý by sa len ťažko naprával. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu zrušil a konanie zastavil alebo aby rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odvolaní namietal, že oprávnenie odporcu ako záložného veriteľa pristúpiť k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby na predmet dražby vyplýva priamo zo zákona, a to z Občianskeho zákonníka. Odporcovi nie je známy žiadny právny predpis platný na území Slovenskej republiky, ktorý by na výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby vyžadoval súhlas súdu a tento nevyžaduje ani ZODD a ani Občiansky zákonník. Ústavný súd Slovenskej republiky nevyslovil v žiadnom svojom rozhodnutí nesúlad ZODD s Ústavou Slovenskej republiky, resp. inými právnymi predpismi. Poukázal tiež na to, že nález Ústavného súdu Českej republiky z 08.03.2005, na ktorý sa navrhovatelia odvolávajú, sa vzťahuje výlučne na český zákon o verejných dražbách a nie na ZODD. Pokiaľ navrhovatelia vo svojom návrhu len stroho konštatujú, že výška dluhu je podľa oznámenia odporcu cca 16.000 Eur a hodnota založených nehnuteľností cca 25.000 až 30.000 Eur, z čoho vyvodzujú záver, že odporca sa snaží postihnúť majetok nad rámec skutočnej výšky pohľadávky uviedol, že navrhovatelia nepodložili žiadnym dôkazom svoje tvrdenia o hodnote nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom dražby. Pokiaľ navrhovatelia záver o neprijateľnosti poplatku za správu úveru a spracovateľského poplatku odôvodňujú ich neprijateľnosťou, títo neuvádzajú, ktorou právnou normou platnou v Slovenskej republike odôvodňujú záver o jej neprijateľnosti. Záver o dohodnutí poplatku za správu úveru a spracovateľského poplatku ako neprijateľnej zmluvnej podmienky je nesprávny a je v rozpore s platnou právnou úpravou. Ďalej namietal, že petit žalobného návrhu vo veci samej tak, ako ho navrhovatelia uviedli, je identický so znením predbežného opatrenia, pričom základným znakom predbežných opatrení je ich predbežný - dočasný charakter, čo znamená, že sa nimi upravujú pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie vo veci samej. Navrhovatelia však aj vo veci samej žiadajú to isté, čo už rieši predbežné opatrenie, čo odporca považuje za neurčité a materiálne nevykonateľné.

Navrhovatelia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadali uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdiť. Poukázali na rozhodnutia Krajských súdov v Banskej Bystrici a v Košiciach, ktoré takýmto návrhom v obdobných veciach vyhovelí a ktoré k svojmu odvolaniu predložili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Predbežné opatrenie možno nariadiť pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.). V oboch prípadoch je možné ho nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery

účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný (dočasný) charakter.

V prejednávanej veci bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný z dôvodu, že je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov.

Pred nariadením predbežného opatrenia z dôvodu, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov súd predovšetkým zisťuje, či bola osvedčená existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi, ktorá by si vyžadovala dočasnú úpravu, či táto dočasná úprava je potrebná, či sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a či sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi, t.j. či účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci.

Dočasnosť ako predpoklad na nariadenie predbežného opatrenia sa chápe ako kategória, ktorá upravuje právne vzťahy účastníkov len do času definitívnej, právnej (súdnej) ochrany. Z toho tiež vyplýva, že výrok predbežného opatrenia nemôže byť v zásade totožný s výrokom rozhodnutia vo veci samej.

V preskúmvanej veci sa navrhovatelia návrhom vo veci samej domáhajú, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou zo zmluvy o zriadení záložného práva k sporným nehnuteľnostiam, t.j. vo veci samej sa domáhajú uloženia tej istej povinnosti ako návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré odôvodňujú potrebnosťou dočasnej úpravy do rozhodnutia vo veci samej, t.j. zjavne ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia chýba prvok dočasnosti.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia vyžadované ustanovením § 74 O.s.p.

Preto rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Zároveň odvolací súd dodáva, že pokiaľ navrhovatelia v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia poukazujú v tejto súvislosti na uznesenie NS SR z 29. mája 1997 sp.zn. 1Obo 57/97, toto rozhodnutie sa týka nekalosúťažného konania, ktoré je konaním obsahovo diametrálne odlišným konaniu v danej veci. Taktiež pokiaľ poukazujú na rozhodnutia Krajských súdov v Banskej Bystrici a Košiciach, kde boli potvrdzované návrhy na nariadenie predbežných opatrení vo veci zdržania sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou do rozhodnutia vo veci samej, vo všetkých týchto konaniach išlo o konania odlišné danej veci, nakoľko predmetom všetkých týchto konaní vo veci samej bolo určenie neplatnosti záložných zmlúv v časti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.